

जे गुरुपदीचे रहिवासी ॥४॥ प्रदक्षिणा करूनि देव भावे वाहिला

श्रीरंगात्मज विठ्ठल पुढे उभा राहिला ॥५॥

जय जय दिनदयाळा सत्यनारायण देवा ।

विधियुक्त पुजूनी करिती पुराण श्रवण

परिमळद्रव्यासहित पुष्पमाला अर्पून

धृतयुक्त शर्करामिश्रीत गोधूमचूर्ण

शतानंदविप्रे पूर्वी व्रत हे आचरिले

||जय.||धृ.||

।।जय. ।।९।।

||जय.||२||

पंचारति ओवाळू श्रीपती तुज भक्तीभावा

प्रसाद भक्षण करिता प्रसन्न तू नारायण

दारिद्र्य दवडूनि अंती त्याते मोक्षपदा नेले

त्यापासूनि हे व्रत या कलियुगी सकलांश्रुत

भावार्थे पूजिता सर्व इच्छित लाधले

इच्छित पुरता मदांध होऊनि व्रत न

त्या पापाने संकटी पडूनि दु:खही भोगिले

स्मृति होऊनि आचरितां व्रत त्या तुवांचि

साधुवैश्ये संततिसाठी तुजला प्रार्थियले

आरती श्री सत्यनारायणाची

उद्धरिले ॥जय.॥३॥ प्रसाद विसरूनि पतिभेटीला कलावती गेली क्षोभ तुझा होताचि तयाची नौका बुडाली अंगध्वजराजासी यापरी दु:खस्थिती आली मृतवार्ता शतपुत्रांची सत्वर कर्णी पसरली

पुनरपि पूजुनि प्रसाद भक्षण करिता तत्क्षणी पतिची नौका तरली देखे कलावती नयनी अंगध्वजराजासी पुत्र भेटती येऊनि

ऐसा भक्ता संकटी पावसी तू चक्रपाणी

अनन्यभावे पूजूनि हे व्रत जे जन आचरती इच्छित पुरविसी त्याते देऊनि संतती संपत्ती संहारिसी भव दूरिते सर्वहि बंधने तृटती राजा रंका समान मानुनि पावसी श्रीपती

ऐसा तव व्रतमहिमा अपार वर्णू मी कैसा भक्तिपुरस्सर आचरती त्या पावसी जगदीशा भक्तांचा कनवाळू कल्पद्रुम तू सर्वेशा मोरेश्वरसुत वासुदेव तुज विनवी भवनाशा

त्वमेव केवलं कर्तासि । त्वमेव केवलं धर्तासि। त्वमेव केवलं हर्तासि। त्वमेव सर्वं खल्विदं ब्रह्मासि । त्वं साक्षादात्मासि नित्यं॥१॥ ऋतं विम। सत्यं विम।।२॥ अव त्वं मां। अव वक्तारं । अवश्रोतारं अव दातारं | अव धातारं | अवानूचानमवशिष्यं | अव पश्चातात्। अव पुरस्तात् । अवोत्तरात्तात्। अव दक्षिणात्तात् । अव चोर्ध्वातात् । अवा धरात्तात । सर्वतो मां पाहिपाहिसमंतात् ॥३॥ त्वं वाङ्मयत्स्वं चिन्मयः। त्वमानंदमयत्स्वं ब्रह्ममयः। त्वं सच्चिदानंदाद्वितीयोऽसि। त्वं प्रत्यक्षं ब्रह्मासि। त्वं ज्ञानमयोविज्ञानमयोऽसि ॥४॥ सर्वं जगदिदं त्वतोजायते । सर्वं जगदिदं त्वत्तस्तिष्ठति। सर्वं जगदिदं त्वयिलयमेष्यति । सर्वं जगदिदं त्वयिप्रत्येति । त्वं भूमिरापो नलोनिलोनभः। त्वं चत्वारिवाक्पदानि ॥५॥ त्वं गुणत्रयातीतः। त्वं देहत्रयातीतः। त्वं अवस्थात्रयातीतः। त्वं कालत्रयातीत:।

त्वं मूलाधारस्थितोऽसि नित्यं। त्वं शक्तित्रयात्मकः। त्वां योगिनो ध्यायन्ति नित्यम्। त्वं ब्रह्मास्त्वं विष्णुस्त्वं रुद्रस्त्वं इद्रस्त्वं अग्निस्त्वं वायुस्त्वं सूर्यस्त्वं-चंद्रमास्त्वं ब्रह्मभूर्भुव:स्वरोम्।।

गणादिं पूर्वमुच्चार्यवर्णादिं तदनंतरम्।

अनुस्वार: परतर:। अर्धेन्दुलसितं। तारेण रुद्धं।

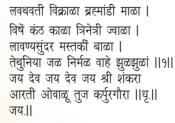
गकारो पूर्वरूपम्। अकारोमध्यमरूपम्। अनुस्वारश्चांत्यरूपम्। बिंदुरुत्तररूपम्। नाद:संधानम्। सङ्हितासंधि:। सैषा गणेशविद्या। गणकऋषि:। निचृद्गायत्रीच्छंदः। गणपर्तिदेवता 🕉 गं गणपतये नमः ॥७॥ एकदंताय विद्महे वक्रतुण्डाय धीमहि। तन्नोदित:प्रचोदयात्।।८।। एकदन्त चतुर्हस्तं पाशमंकुशधारिणम्। रदं च वरदं हस्तैर्बिभ्राणं मूषकध्वजम्। रक्तम्लंबोदरं शूर्पकर्णकं रक्तवाससम्। रक्तगंधानुलिप्तागंरक्तपृष्यैः सुपूजितम्। भक्तानुकंपिनं देवं जगत्कारणमच्युतम् आविर्भूतं च सृष्ट्यादौ प्रकृते: पुरुषात्परम्। एवं ध्यायति यो नित्यं सयोगी योगिनांवर: ॥९॥ नमो व्रातपतये नमो गणपतये नमः प्रमथपतये नमस्ते अस्तु लंबोदराय एकदंताय विघ्ननाशिनेशिवसुताय

श्रीवरदमूर्तये नमो नम: ॥१०॥ मंत्रपुष्पांजली

🕉 यज्ञेन यज्ञमयजन्त देवास्तानि धर्माणि प्रथमान्यासन। ते ह नाकं महिमान: सचन्त यत्र पूर्वे साध्या: सन्ति देवा:। 🕉 राजाधिराजाय प्रसह्य साहिने । नमो वयं वैश्रवणाय कुर्महे। स मे कामान कामकामाय मह्यं कामेश्वरो वैश्रवणो ददातु।। कुबेराय वैश्रवणाय महाराजाय नमः। 🕉 स्वस्ति । साम्राज्यं, भौज्यं, स्वाराज्यं वैराज्यं, परामेष्ठ्यं, राज्यं, महाराज्यमाधिपत्यमयं समंतपर्याय ईस्यात् सार्वभौमः सार्वायुष्यः आंतादापरार्धात्।। पृथिव्यै समुद्रपर्यन्ताया एकराळिति तदप्येष श्लोकोऽभिगीतो मस्तः परिवेष्टारो मस्ततस्यावसन् गृहे। अविक्षितस्य कामप्रेर्विश्वेदेवाः सभासद इति॥ एकदन्ताय विद्महे वक्रतुण्डाय धीमहि। तन्नोदंती: प्रचोदयात । ।।श्री मंगलमूर्ती मोरया।। श्री मंगलमूर्ती मोरया।।

कर्पुरगौरा भोळा नयनी विशाळा । अर्धांगी पार्वती सुमनांच्या माळा । विभूतींच उधळण शितिकंठ नीळा । ऐसा शंकर शोभे उमावेल्हाळा ॥२॥

देवी दैत्यी सागरमंथन पै केले । त्यामाजी अवचित हलाहल जे उठिले | ते त्वां असुरपणे प्राशन केले | नीळकंठ नाम प्रसिद्ध झाले ||३|| जय.||

व्याघ्रांबर फणिवरधर सुंदर मदनारी । पंचानन मनमोहन मुनिजनसुखकारी । शतकोटींचे बीज वाचे उच्चारी | रघुकुळटिळक रामदासा अंतरी ॥४॥

कर्पूरारती

कर्पूरगौरा! करुणावतारा | संसारसारा | भुजगेंद्रहारा !| सदा रहासी ृहदया रविंदी | भवा | भवानीसह तूज वंदी ||९॥ कर्पूर दे परम मोद मना सुवासें । शोभा वरी रूचिर कांचनपात्रवासें। उद्दीप्त होउनि मनोहर तेज जेंवी । तेणें करीन तुज आरति ईश! सेवीं।।२।।

॥ श्रीगणेशाय नमः नारद उवाच ॥ प्रणम्य शिरसा देवं गौरीपुत्रं विनायकम्। भक्तवासं स्मरेन्नित्यमायुकामार्थसिद्धयेत ॥ प्रथमं वक्रतुंडं च एकदन्तं द्वितियकम् । तृतीयं कृष्णपिङ्गाक्षं गजवक्त्रं चतुर्थकम् ॥ लंबोदरं पंचमं च षष्ठं विकटमेव च । सप्तमं विघ्नराजेन्द्रं धूम्रवर्णं तथाष्टमम् ॥ नवमं भालचंद्रं च दशमं तु विनायकम् । एकादशं गणपतिं द्वादशं तुं गजाननम् ॥ द्वादशैतानि नामानि त्रिसंध्यं यः पठेन्नरः न च विघ्न भयं तस्य सर्वसिद्धिकरं प्रभो ॥ विद्यार्थी लभते विद्या धनार्थी लभते धनम् पुत्रार्थी लभते पुत्रान्मोक्षार्थी लभते गतिम् ॥ जपेद्गणपतिस्तोत्रम् षड्भिर्मासै फलं लभेत् संवत्सरेण सिद्धिं च लभते नात्र संशय ॥ अष्टेभ्यो ब्राह्मणेभ्यश्च लिखित्वा य: समर्पयेत्। तस्य विद्या भवेत्सर्वा गणेशस्य प्रसादतः ॥ || इति श्रीनारदपुराणे संकटनाशन गणेशस्तोत्रं संपूर्णम् ॥

गणपतीस्तोत्रम्

हरितालिकेची आरती

सखी पार्वती अंबिके || आरती ओंवाळीतें || ज्ञानदीपकळिके ॥धृ.॥ हर अर्धांगी वससी || जासी यज्ञा माहेरासी || तपपंचाग्रिसाधने ॥ धूम्रपाने अधोवदनें॥ केली बहु उपोषणें।। शंभी भ्रताराकारणें ।|जय||३|| लीला दाँखविसी दृष्टी ॥ व्रत करिसी लोकांसाठी॥

जय देवीहरितालिके ॥ तेथें अपमान पावसी ॥ यज्ञकुंडी गुप्त होसी ॥जय॥१॥ रिघसी हिमाद्रीच्या पोटीं ॥ कन्या होसी तूं गोमटी ॥ उग्र तपश्चर्या मोठी।। आचरसी उठाउठी ||जय||२।| न्हा वरिसी धुर्जटी।| मज रक्षावे संकर्टी||जय|| ४|| काय वर्णू तव गुण|| अल्पमति नारायण|| मातें दाखवीं चरण ॥ चुकवावें जन्ममरण॥ जय देवी हरितालिके || संखी पार्वती अंबिके|| आरती ओवाळिते ॥ ज्ञानदीपकळिके॥५॥

युगे अठ्ठावीस विटेवरी उभा । वामांगी रखुमाई दिसे दिव्य शोभा । पुंडलिकाचे भेटी परब्रह्म आले गा । चरणी वाहे भीमा उद्धरी जगा ॥१॥ जय देव जय देव जय पांडुरंगा । रखुमाईवल्लभा राईच्या वल्लभा पावे जीवलगा ॥धृ॥ तुळशीमाळा गळां कर ठेवुनी कटी । कांसे पीतांबर कस्तुरी लल्लाटी । देव सुरवर नित्य येती भेटी । गरुड हनुमंत पुढे उभे राहती ॥२॥ जय. ॥

धन्य वेणूनाद अनुक्षेत्रपाळा । सुवर्णाची केमळे वनमाळा गळां। राई–रखुमाबाई राणीया सकळा । ओवाळिती राजा विठोबा सांवळा ||३|| जय. || ओवाळू आरत्या कुर्वड्या येती । चंद्रभागेमाजी सोडुनिया देती । दिंड्या पताका वैष्णव नाचती । पंढरीचा महिमा वर्णावा किती ||४|| जय. || आषाढी कार्तिकी भक्तजन येती |

चंद्रभागेमांजी स्नान जे करिती ।

दर्शन हेळामात्रे तया होय मुक्ती ।

केशवासी नामदेव भावे ओवाळिती ॥५॥ जय. ॥

दुर्गे दुर्घट भारी तुजविण संसारी । अनाथनाथे अंबे करुणा विस्तारी | वारी वारी जन्म-मरणातें वारी । हारी पडलो आतां संकट निवारी ॥धू.॥ जय देवी जय देवी महिषासुरमर्दिनी । सुरवरईश्वरवरदे तारक संजीवनी ॥ जय. ॥

त्रिभुवनी भुवनी पाहतां तुज ऐसी नाही | चारी श्रमले परंतु न बोलवे कांही | साही विवाद करितां पडिले प्रवाही । ते तूं भक्तालागी पावसि लवलाही ||२|| जय.

प्रसन्नवदने प्रसन्न होसी निजदासा | क्लेशापासून सोडवी तोडीं भवपाशा | अंबे तुजवाचून कोण पुरविल आशा । नरहरिँ तल्लिन झाला पदपंकजलेशा ॥३॥ जय.